

РЕШЕНИЕ

№ 13407

гр. София, 30.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Димитър Гальов**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **322** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 285 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ във вр. с чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Е. Д. М. лично и от процесуалния му представител адвокат Ю. срещу решение № 5680/25.09.2023г., постановено по дело № 892/2022г. по описа на Административен съд София град, Първо отделение, 26 състав. С решението е отхвърлен като неоснователен и недоказан искът с правно основание чл. 284, ал. 1 във вр. чл. 3 от ЗИНЗС, предявен от касатора срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) за присъждане на обезщетение на неимуществени вреди, сочени за причинени в периода 22.12.2021 г. – 13.01.2022 г., в размер на 50 000 (петдесет хиляди) лева, в резултат на незаконосъобразно бездействие на служители на ответника – неизпращане на депозирана жалба вх. № Ж-1037 от 11.11.2021 г. по описа на ГДИН по компетентност на Прокуратурата на Република България. Със същото решение касаторът е осъден да заплати в полза на бюджета сумата 1 263,60 лв. -разноски по делото.

В касационната жалба са изложени оплаквания за неправилност на решението за отхвърляне на иска, предвид, че е доказан от фактическа и правна страна. Ответникът не бил изпълнил задължението си за уведомяване по чл.205, ал.2 от НПК, тъй като

жалбата е правопораждащ документ, а ответникът ГДИН я осуетявал. Оспорва приетото от АССГ, че ГДИН бил изпратил жалбата на изброените адресати. АССГ бил отхвърли иска чрез отказ от правосъдие, чрез нарушение на правото на ЕС, иска отмяната на решението. В съдебно заседание се явява лично и излага подробни оплаквания за неправилност на решението и за отмяната му.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли съдът да я остави без уважение като потвърди първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата и за оставяне в сила на първоинстанционното решение.

След като обсъди доводите на страните и обстоятелствата по делото, ХХ касационен състав на АССГ приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е допустима. Подадена е срещу акт, подлежащ на касационно оспорване и от активно легитимирана страна. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Претенцията на ищеца е за вреди в размер на 50 000 лв., търпени за периода 22.12.2021г до подаване на исковата молба на 13.01.2022г. в резултат на неизпращане на депозирана от него жалба вх. № Ж-1037 от 11.11.2021 г. по описа на ГДИН – МП по компетентност на Прокуратурата на Република България по чл. 205, ал. 2 от НПК.

Съдът е изяснил фактическата обстановка като е събрал необходимите и относими доказателства. Установил е, че въпросната жалба, подадена от ищеца Е. М. с многобройни адресати, сред които различни държавни институции и органи, партии и т.н. е заведена на 09.11.2021г. с рег. № 6889 в Затвора С., а при един от адресатите – ответникът ГДИН, жалбата е заведена с вх. № Ж – 1037 на 11.11.2021 г., като с писмо рег. № 13259 от 22.12.2021 г. главният директор на ГДИН е уведомил началника на Затвора – С., че в подадената жалба, вх. № Ж – 1037 от 11.11.2021г. са изложени твърдения, които са извън компетентността и правомощията на дирекцията, като този отговор е сведен до знанието на ищеца по съответния ред.

Въз основа на анализа доказателствата съдът е изложил мотиви по предпоставките за търсената отговорност и отсъствието им, които мотиви настоящият състав споделя и към които препраща съгласно чл.221, ал.2, изр.2 АПК.

Конкретно по доводите на касатора:

Неоснователно е твърдението на касатора за отказ от правосъдие, предвид това, че съдът е обосновал решението си на събраните доказателства, включително и такива по искане на ищеца, и е разгледал по същество исковата претенция.

За да отхвърли иска, първоинстанционният съд е приел, че събраните по делото доказателства не установяват твърдяното от ищеца незаконосъобразно бездействие на служителите на ГДИН да препратят жалбата му на Прокуратурата на РБ на основание чл.205, ал.2 от НПК. Анализирал е приложимите разпоредби и е приел, че обективно не са съществували основания за изпълнение на дължимо действие от длъжностни

лица, служители на ГДИН, с оглед на изнесените данни в процесната жалба. Счел, е че не е налице и неправомерно бездействие по отношение на задължението на длъжностно лице на ГДИН – МП да уведоми незабавно органа на досъдебното производство, съгласно чл. 205, ал. 2 от НПК.

Горният извод за неустановяване на първата предпоставка на отговорността на ответника се споделя от касационния съд.

Както правилно е установил 26 състав на АССГ, ответникът ГДИН като един от адресатите на жалбата, е предприел своевременни и съответни на нормативните изисквания по ППЗИНЗС действия, като жалбата е заведена и е отговорено на същата и така е обезпечено правото на жалба, гарантирано на ищеца. Със становището на главния директор на ГДИН, отразено в писмото – отговор на процесната жалба, което му е съобщено, е уведомен, че дирекцията като орган по изпълнение на наказанията и задържането под стража не разполага с компетентност и правомощия да извършва проверка на твърденията в жалбата му, които касаят провеждането на приключило наказателно производство с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение съдебен акт.

Касационната инстанция споделя извода, че не е налице неправомерно бездействие на длъжностно лице от ГДИН по чл.205, ал.2 от НПК. Посочването в жалба на твърдения за извършено престъпление, не създава във всеки случай пряко задължение за адресата ѝ да препрати тази жалба по чл.205, ал.2 от НПК, още повече, когато сред адресатите на същата тази жалба са изброени и органи като главния прокурор и други институции като НСС и МВР с разследващи органи. Както правилно е отбелязал първоинстанционният съд, не е налице задължение такава жалба повторно да се препраща на Прокуратурата, когато има и такива адресати.

Предвид оплакването на жалбоподателя, касаещо констатации на съда по изпращане на жалбата на всички посочени в нея адресати, въз основа на очертаното в исковата молба не е в предмета на делото, дали същата след подаването ѝ е изпратена от СЦЗ, освен до ГДИН и до останалите многобройни адресати, тъй като бездействието, което се твърди като причиняващо вредите, е такова на твърдяно задължение по чл.205, ал.2 от НПК от ответника ГДИН към Прокуратурата на РБ.

След като не е доказан един от елементите на фактическия състав на отговорността на държавата по чл. 284 – чл. 285 от ЗИНЗС, то същата не може да бъде ангажирана, предвид изискването за кумулативно наличие с останалите елементи и презумпцията по чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС е неприложима при неустановяване на нарушение на администрацията, отговарящо на критериите в чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС.

Като е достигнал до горните изводи първоинстанционният съд е постановил правилно решение, което следва да се остави в сила.

Ответникът претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция, но въпреки изхода на делото не му се следва такова, доколкото приложимата специална норма на чл.286, ал.2 ЗИНЗС не урежда изрично присъждане на юрисконсултско възнаграждение при отхвърляне на иска. Предвид изложеното и на основание чл.222, ал. 1 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5680/25.09.2023г., постановено по дело № 892/2022г. по описа на Административен съд София град, Първо отделение, 26 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.